

בש"פ 76/20 - זאב זלצמן, פרידה זלצמן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 76/20

כבוד השופט א' שטיין

לפני:

המבקשים:
1. זאב זלצמן
2. פרידה זלצמן

נגד

המשיבת:
מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דין

בשם המבקשים:
בעצם

החלטה

1. לפניה בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), להעברת הדיון בה"ת 19-07-24662 מבית משפט השלום ראשון לzion לבית משפט השלום חדרה.

2. המבקשים טוענים כי הם מתגוררים בחוותה כיוון שהם הגיעו לארץ ישראל לפני עלייתם לארץ כראוי לזכוב בשל המהלך הרב אשר מפריד את מקום מגוריهم מבית משפט זה, בשל העובדת שלהם נמצאים במצבם כלכלית, בשל העובדת שלהם חולמים במחלת הסרטן, ובשים לב לכך שימושם של בנים באוטה פרישה מתנהה בבית משפט השלום בחדרה.

3. המשיבה מתנגדת לבקשתו. לטענתה, בנסיבות הזמן הנוכחי לא קיים הлик שקשרו לפרישה אשר מתנהה בבית משפט השלום בחדרה. כמו כן, טעונה המדינה כי לנוכח העובדת שהמבקשים לא ביססו את טעונתיהם אשר למצויקתם הכלכלית, מן הדין לדוחות את הבקשה. עוד יזכיר בהקשר זה, כי מבקשת המבקשים לא עולה כי בנסיבות להודות במיוחס להם בכתב האישום.

4. סעיף 6(א) לחוק סדר הדין הפלילי, [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע כי "דנים נאים בבית המשפט אשר באזר שיפוטו בעבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגורי של הנאשם". הווה אומר: התיבעה זכאיות להגיש את כתב האישום בבית משפט שבאזור שיפוטו בעבירה המיווחסת לנאים. כלל זה מהו נקודת המוצא לדין בבקשת העבירה, שכן הוא מקיים חזקה כי בית המשפט המוסמך שאליו הגיעו התיבעה את כתב האישום הוא הפורם הנכון לניהול המשפט מבחינת כל הנוגעים בדבר: הנאשם, התיבעה והעדים. ואכן, ניהול המשפט בסמוך למקום ביצוע העבירה מקל לרוב על ניהול פרשת ההוכחות (ראו בש"פ 11637/04 מדינת ישראל נ' זדי אשוויל, פ"דנט(4) 229 (2005)). חזקה זו, כמובן, אינה חלotta, שכן סעיף 78 לחוק בתי המשפט מסמיכנו להעביר את מקום ההתדיינות מבית משפט אחד לשני בנסיבות מיוחדים (ראו בש"פ 1379/15 יהודאי נ' עיריית ירושלים (23.3.2015)). בהפעילנו סמכות זו, שוקלים אנו בראש ובראשונה את AMAZON הנוחות של בעלי הדיון והעדים. נטל השכנוע הרובץ על מבקש העבירה אינן קל: כדי להרימו, על מבקש העבירה לשכנענו כי AMAZON הנוחות נוטה במובהק לטובת העברת מקום הדיון (ראו בש"פ 4/04/2011 ברדי'צ'בסקי נ' מדינת ישראל (8.2.2004); בש"פ 11/1085 נ' מדינת ישראל (22.2.2011) (להלן: בש"פ 1085/11)).

5. סבורני כי המבקרים לא הרימו את הנטול המוטל עליהם; הם אמנים טוענים כי הם סובלים ממחללה קשה וכי הם נמצאים במצבה כלכלי, אך לבקשת לא צורפו מסמכים שמאਮתים את הטענות ואף לא צורף תצהיר לבקשתה. זאת ועוד: הלכה היא עמנוי כי העברת מקום דיון ללא הودאת הנאשם בעבודות כתב האישום תישא רק במקרים חריגים ויצאי דופן (ראו בש"פ 11/1085; בש"פ 17/1950 בן שושן נ' מדינת ישראל (14.3.2017)).

6. המקרה דכאן איןנו נמנה עם מקרים כאלה, ועל כן הבקשת נדחתה.

ניתנה היום, כ"ג בטבת התש"פ (20.1.2020).

שפט